

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

19.

KURJER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 5-го Марта. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 5-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 28-го Февраля.

ГОСПОДИНУ ВОЕННОМУ МИНИСТРУ.

На Западѣ Европы послѣдовали событія, обличающія злоумышленіе къ ниспроверженію властей законныхъ.

Дружественные трактаты и договоры, связующіе Россію съ сопредѣльными Державами, поставляютъ Намъ въ священную обязанность—принять благовременныя мѣры, для приведенія въ военное положеніе нѣкоторой части войскъ нашихъ, съ тѣмъ, чтобы, въ случаѣ, если обстоятельства востребуютъ, противупоставить надежный оплотъ пагубному разрыву безначалія.

Въ слѣдствіе сего, повелѣваемъ вамъ:

- 1) Сформировать немедленно Резервныя части, принадлежащія по росписанію къ означеннымъ войскамъ.
- 2) Для сего, изъ тѣхъ губерній, которыя определены росписаніемъ, призвать на действительную службу всѣхъ нижнихъ чиновъ, находящихся въ безсрочномъ и родовомъ отпускахъ, долженствующихъ поступить на сформированіе Резервныхъ частей.
- 3) Сборъ сей начать тотчасъ по полученіи въ уѣздахъ сего Нашего Указа и окончить непременно къ 1-му предстоящаго Апрѣля.
- 4) Призываемыхъ нынѣ на службу нижнихъ чиновъ, Градскія и Земскія Полиціи имѣютъ выслать въ губернскіе города своихъ губерній, къ Командирамъ Внутреннихъ Гарнизонныхъ Баталіоновъ, на правахъ, предписанныхъ въ 1518 статьѣ I части II книги Свода Военныхъ Постановленій, строго наблюдая, чтобы никто изъ отпусковыхъ не уклонился отъ сбора, безъ уважительныхъ, законныхъ и дознанныхъ причинъ.
- 5) Объ успѣхѣ сбора нижнихъ чиновъ въ губернскіе города и объ отправленіи оттолъ на сборные пункты, по особому росписанію, которое теперь же составить и поднести на утвержденіе Наше,—Командиры Гарнизонныхъ Баталіоновъ обязаны доставлять отъ себя, еженедѣльно, въ Инспекторскій Департаментъ перечневыя вѣдомости. О тѣхъ штабъ и оберъ-офицерахъ и нижнихъ чинахъ, которые по какому-либо случаю къ сбору не явятся, представить именныя списки, съ объясненіемъ причинъ неявки.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 28-go lutego.

PANU MINISTROWI WOJNY.

Na Zachodzie Europy zaszły wypadki, objawiające złośliwe dążenia ku obaleniu władz prawych.

Przyjazne traktaty i umowy, łączące Rosyą z pogranicznymi Państwami, wkładają na Nas święty obowiązek—przedsięwzięcia zawczasu środków, ku postawieniu pewnej części wojsk Naszych na stopie wojennej, w celu stawienia, w razie potrzeby, skutecznego oporu zgubnemu rozszerzaniu się bezrządu.

W skutek tego Rozkazujemy wam:

- 1) Sformować niezwłocznie Rezerwowe oddziały, należące podług rozpisania do wojsk oznaczonych.
- 2) Ku temu, z Gubernii rozpisaniem objętych, wezwać do czynnej służby wszystkich żołnierzy i podoficerów, uwolnionych na rok lub na czas nieoznaczony, a mających się użyć do sformowania Rezerwowych oddziałów.
- 3) Zbór ten zacząć natychmiast po otrzymaniu w powiatach tego Naszego Uказу—a skończyć nieodmiennie do 1-go następującego Kwietnia.
- 4) Powołanych obecnie do służby żołnierzy i podoficerów, Miejskie i Ziemskie Policye mają natychmiast odsyłać do miast Gubernialnych swoich Gubernii, do Dowódców Batalionów Straży Wewnętrznej, na podstawie prawideł przepisanych w 1518 art. 1 części II Xiegi Zbioru Ustaw Wojennych; przestrzegając ściśle, aby żaden z urlopowanych nie uchylał się od zboru, bez ważnych prawnych i dowiedzionych przyczyn.
- 5) O postępie zboru do miast Gubernskich żołnierzy i podoficerów i o wyprawianiu ich z tamąd do miejsc ogólnego zebrania, podług osobnego rozpisania, które ma być wnet ułożone i podane Nam do utwierdzenia,—Dowódcy Batalionów Straży Wewnętrznej obowiązani są przesyłać od siebie co tydzień ogólne wiadomości do Inspektorskiego Departamentu. O tych zaś Sztab- i Ober-Oficerach, oraz żołnierzach i podoficerach, którzy dla jakiegokolwiek przyczyny nie będą się stawili do zboru, przedstawić imienne listy, z wyjaśnieniem przyczyn niestanności.

6) Принятіе на сборныхъ пунктахъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ, сформированіе баталіоновъ и эскадроновъ и устройство ихъ, возложить на Генераловъ, къ симъ войскамъ приписанныхъ, по особому распоряженію.

7) Продовольствіе отпускныхъ нижнихъ чиновъ отъ уѣздныхъ городовъ до губернскихъ и оттолъ до сборныхъ пунктовъ, снабженіе ихъ надлежащимъ обмундированіемъ и вооруженіемъ, возлагаемъ на Департаменты: Провіантскій, Коммиссаріатскій и Артиллерійскій, съ тѣмъ, чтобы издержки на это отнесены были на счетъ общей суммы, ассигнованной на текущій годъ, по сбору для учебныхъ упражненій безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ.

8) На дальнѣйшіе, въ случаѣ надобности, усиленіе войскъ и призывъ на службу безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ, будутъ даваемы отъ Насъ особыя, каждый разъ, повелѣнія.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
24-го Февраля 1848 года.

Высочайшими Грамотами, 6, 23 и 27 Декабря 1847 г., Всемилостивѣйше пожалованы алмазные знаки ордена Св. Александра Невскаго: Члену Государственнаго Совѣта, Дѣйствительному Тайному Совѣтнику Князю *Гагарину*, и Президенту Императорской Королевской Австрійской Палаты Финансовъ Барону *Кюбенку*;—пожалованы Кавалерами: ордена Св. Александра Невскаго, Управляющій дѣлами Комитета Министровъ, Стате-Секретарь, Тайный Совѣтникъ *Ханыковъ*;—ордена Св. Станислава 1 й степени, Курфиршескій Гессенскій Генераль-Маіоръ, Баронъ *Амелунценъ*.

— Высочайшими Грамотами, 6-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы: Кавалеромъ Ордена Св. Анны 1-й степени, Императорскою Короною украшеннаго, состоящій при Главнокомандующемъ Дѣйствующею Арміею, Генераль-Лейтенантъ *Бентковскій*;—Кавалерами ордена Св. Анны 1-й степени: Окружной Генераль 10 го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи, Генераль-Лейтенантъ *Ладыженскій* 1-й, и Командиръ 2-й Бригады 23-й Пѣхотной Дивизіи, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Шрейберъ*;—Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени, Генераль-Маіоры: Исправляющій должность Начальника Штаба Инженеровъ Дѣйствующей Арміи, *Станюковичъ*; Начальникъ Подвижныхъ Запасныхъ Артиллерійскихъ Парковъ Дѣйствующей Арміи, *Лазаревъ-Станицевъ*; Военный Начальникъ Плоцкой Губерніи, *Бурманъ* 1-й; Командиръ 2-й Бригады 3-й Легкой Кавалерійской Дивизіи, *Бургардъ*, и Командиръ 1-й Саперной Бригады, *Бурмейстеръ* 2-й.

Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволить: совершенно запретить въѣздъ въ предѣлы наши всякимъ лицамъ духовнаго Магометанскаго вѣроисповѣданія, кто бы они ни были, даже и нашимъ подданнымъ, ежели приняли духовное званіе за границею.

Нижній-Новгородъ.

10-го Января, чрезъ Нижній-Новгородъ прошелъ, на 22-хъ возахъ, транспортъ съ золотомъ и серебромъ изъ Колывано-Воскресенскихъ Заводовъ. Въ немъ заключается золота 13 пуд., 28 фунт., 80½ золот.; серебра 500 пуд., 31 фунт. и 28 золот. Транспортъ сопровождаетъ Поручикомъ Васильевымъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 28 Февраля.

Наши стате-министры собираются нынѣ часто на общія совѣщанія. Министръ иностранныхъ дѣлъ, баронъ Каницъ, почти ежедневно совѣщается съ Королемъ, что до нынѣ бывало весьма рѣдко.

— На балъ, данномъ вчера у одного изъ дипломатовъ, видно не было французскаго посланника, маркиза Далматскаго, ни супруги его.

6) Przyjęcie na punktachъ zbornychъ powołanych podoficerów i żołnierzy, formowanie batalionów i szwadronów, oraz ich urządzenie, poruczyć Jenerałom, osobnymъ rozporządzeniemъ do tychъ wojskъ przeznaczonymъ.

7) Utrzymanie powołanych podoficerów i żołnierzy w przechodzie z miast powiatowychъ do gubernskichъ i ztamtąd do miejsc ogólnego zebrania, jako też należyte ich umundurowanie i uzbrojenie, Polecamy Departamentom: Prowiantskiemu, Kommissoryatskiemu i Artilleryjskiemu, z tѣm, аżeby koszta tego załatwione były z ogólniej summy, przeznaczonей на tegoroczne zbory, w celu odbywania naukowych ćwiczeń podoficerów i żołnierzy, będącychъ на nieograniczonymъ urlopie.

8) Na dalsze w razie potrzeby, wzmoцnienie wojsk, i wezwanie do służby podoficerów i żołnierzy, będącychъ на nieograniczonymъ urlopie, wydawane będą od Nas osobne na każdy razъ rozkazy.

Na oryginalnie własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

NIKOLA J.

St. Petersburg,
24-go Lutego 1848 roku.

Przez Najwyższe Dyplomata, 6, 23 i 27 Grudnia r. z., Najłaskawiej udzielone zostały ozdoby brylantowe Orderu Sw. Alexandra Newskiego: Członkowi Rady Państwa, Rzeczywistemu Radcy Tajnemu, Xięciu *Gagarynowi*, i Prezesowi Cesarsko-Królewskiej Austriackiej Kameary finansowej, Baranowi *Aubeck*; mianowani oraz zostali Kawalerami: Orderu Sw. Alexandra Newskiego, Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów, Sekretarz Stanu, Radzca Tajny *Chanьkow*, i Orderu Sw. Stanisława 1-jej klasy, Jenerał-Major wojsk Elektora Hesskiego, Baron *Amelunzen*.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 6-go Stycznia, Najłaskawiej udarowany został ozdobami Orderu Sw. Anny 1-jej klasy, z Koroną CESARSKA, zostający przy Głównodowodzącymъ Armіа Czynną, Jenerał-Porucznik *Bentkowski*;—i mianowani Kawalerami: Orderu Sw. Anny 1-jej klasy: Jenerał Okręgowy 10 Okręgu Korpusu Oddzielnego Straży Wewnętrznej, Jenerał-Porucznik *Ladyżencki* 1, tudzież Dowódzca 2-jej Brygady 23-jej Dywizyi Piechoty, zostający w Armіи Jenerał-Major *Schreiber*;—Orderu Sw. Stanisława 1-jej klasy: Jenerał-Majorowie: Pełniący obowiązki Naczelnika Sztabu Inżynierowъ Armіи Czynnej, *Staniukowicz*; Naczelnik Parkowъ Artilleryi Zapasowychъ Ruchomychъ Armіи Czynnej, *Lazarew-Staniszczew*; Naczelnik Wojenny Gubernii Plockiej, *Burman* 1; Dowódzca 2-jej Brygady 3-jej Dywizyi Jazdy Lekkiej *Burhard*, i Dowódzca 1-jej Brygady Saperowъ, *Burmeister* 2.

JEGO CESARSKA MOŚĆ Najwyżejъ rozkazać raczył: zabronić zupełnie przybywania do naszego kraju wszelkimъ osobomъ duchownymъ Mahometanскимъ, ktokolwiekby one były, a nawet i naszymъ poddanymъ, skoro przyjmą takowy stan duchowny za granicą.

Niższy-Nowgorod.

Dnia 10 Stycznia, przeszedł przez Niższy-Nowgorod, na 22-eh wozkachъ, transportъ ze złotemъ i srebremъ, z kopalni Kolывано-Woskresenскихъ. Zawiera się w nim: złota: pudów 13, funt. 28, зоѣтниківъ 80½; srebra: pudów 500, funt. 31 i зоѣт. 28. Transportowi temu towarzyшы Поручникъ Wasiljew.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, 28 lutego.

Nasi Ministrowie Stanu zbierają się teraz często na wspólne narady. Minister spraw zagranicznychъ, Baronъ Canitz, miewa prawie codziennie narady z Królem, co dotychczasъ bardzo rzadko bywało.

— Na wieczorze danymъ wczoraj u jednego zъ dyplomatów, nie widziano Posła francuzkiego, Margrabiego Dalmacyi, ani żony jego.

— Король приказалъ, чтобы телеграфическія депеши тотчасъ были публикуемы, преимущественно для того, чтобы предупредить ложные слухи, биржевыхъ спекулянтовъ.

— Постановление относительно періодическаго собрания государственныхъ чиновъ уже представлено Королю.

Ф Р А Н Ц И Я.

Парижъ, 25 Февраля.

Значительнѣйшая часть парижскихъ журналовъ отъ 25 числа вышла только въ полуцестахъ, и изъ нихъ одинъ лишь *Journal des Débats* снабженъ штемпелями. Изъ нихъ мы можемъ присовокупить нѣкоторыя подробности къ извѣстнымъ уже главнѣйшимъ событіямъ 24 числа.

„Все полагаютъ, что кровопролитная стычка передъ министерствомъ иностранныхъ дѣлъ, произвела, или точнѣе, ускорила, взрывъ страстей, испровергшій правительство Юльскаго династіи. Газета *le National* полагаетъ число убитыхъ до 52 человекъ. Тѣлги, на которыя положили ихъ, были возимы по всѣмъ кварталамъ города, и возстаніе сдѣлалось всеобщимъ. Ударили сборъ. На бульварахъ находилось до 20,000 человекъ линейнаго войска. На другой день, 24-го, въ восемь часовъ утра, собралась національная гвардія; но она была одушевлена чувствами, до такой степени неприязненными правительству, что заставила линейный войска дать обѣщаніе употребить въ дѣло оружіе только въ согласіи съ нею. Въ слѣдствіе того національная гвардія и линейный войска подали другъ-другу руку. Тьеръ и Одиллонъ-Барро были провозглашены министрами. Г. Одиллонъ-Барро вздвигъ верхомъ до Сенъ-Денискихъ воротъ, приглашая всѣхъ гражданъ къ спокойствію. Однакожъ, къ 10-ти часамъ, образовались шайки рабочихъ, восклицая: „Въ Тюильри!“ — Колонны, каждая изъ 1,000 человекъ, подошли къ замку, и около полудня завязалось тамъ сраженіе. Национальная гвардія присоединилась къ народу. Первыя колонны были отражены: при третьемъ приступѣ, толпы вломилась въ Тюильри. Извѣстно уже, что замокъ былъ разоренъ. То же самое происходило въ Пале-Рояль: тамъ опустошены парадныя комнаты, но жилые покои остались неприкосновенными.

— Вечеромъ 24 Февраля, прокламація, подписанная Коссидьеромъ и Сорбье повѣренными при отдѣленіи полиціи, извѣстила о назначеніи Этьеня Араго генерал-почт-директоромъ и, приглашая народъ не слагать съ себя оружія, объявила слѣдующее:

„Первымъ дѣломъ временнаго правительства было назначить временный кабинетъ, составленный слѣд. образомъ: Дюпонъ де-л'Эръ, президентъ совѣта; министръ иностранныхъ дѣлъ Ламартинъ; министръ внутреннихъ дѣлъ — Ледру-Ролленъ; министръ юстиціи Кремье; военный министръ Бедо; — министръ морской Араго; министръ финансовъ — Мишель Гудшо (Еврей); министръ торговли — Бетмонтъ; министръ публичныхъ работъ Мари; министръ публичнаго обученія и духовныхъ дѣлъ Карно.

Кромѣ того алжирскимъ генерал-губернаторомъ назначенъ генералъ Ковеньякъ, а Меромъ города Парижа Гарнье-Пажесь. Другіе меры оставлены на время на своихъ мѣстахъ, равно какъ и ихъ помощники, подъ именемъ окружныхъ помощниковъ меровъ.

— Временное правительство объявляетъ, что Франція нынѣ состоитъ подъ республиканскихъ правленіемъ, и что вся нація будетъ немедленно созвана къ утверженію сего рѣшенія, принятаго временнымъ правительствомъ и жителями Парижа.

— Временное правительство постановило распустить палату депутатовъ; запретить собираться палатъ перовъ; созвать національное собраніе, лишь только временное правительство опредѣлитъ необходимыя постановленія касательно подачи голосовъ всѣми гражданами.

— Вотъ другія распоряженія, сдѣланныя, временнымъ правительствомъ. Префектура полиціи находится въ распоряженіи парижскаго мера. Она будетъ преобразована подъ другимъ названіемъ. Муниципальная гвардія распущена. Охраненіе города Парижа ввѣрено національной гвардіи, подъ начальствомъ г-на Курте, главнокомандующаго парижскою національною гвардіею.

— *Journal des Débats* и *le Siècle* рассказываютъ, что 24 Февраля, послѣ засѣданія палаты, когда члены вре-

— Król rozkazał, aby depesze telegraficzne z Paryża, były natychmiast do wiadomości publicznej podawane, mianowicie dla tego, aby zapobiedz fałszywym pogłoskom spekulantów giełdowych.

— Postanowienie względem peryodycznego zgromadzenia się Stanów Państwa, przełożone już zostało do podpisania Królowi.

FRANCYA.

Paryż, 25 lutego.

Większa część dzienników Paryżskich z d. 25, wyszła tylko w pół arkuszach, a z nich jeden tylko *Journal des Débats* opatrzony jest stemplem. Możemy dodać z nich niektóre szczegóły do wiadomych już główniejszych wypadków z d. 24.

„Wszystcy utrzymują, że krwawa utarczka przed domem Ministerstwa spraw zagranicznych, wywołała, a raczej przyspieszyła wybuch namiętności, które obaliły rząd dynastji Lipcowej. Dziennik *National* podaje liczbę zabitych w tém miejscu na 52 ludzi. Wozy, na których złożono ich ciała, oprowadzane były po wszystkich częściach miasta, i powstanie stało się ogólnem. Po ulicach zabrzniały bębny, zwołując gwardyę narodową. Na bulwarach znajdowało się około 20,000 wojsk liniowych. — Nazajutrz, d. 24, o godzinie 8 rano, zebrała się gwardya narodowa; ale uczucia jej tak już były nieprzyjazne dla rządu, iż przymusiła wojsko liniowe do dania obietnicy, iż nie inaczej, jak tylko za jej zgodą przystąpi do użycia oręża. W skutek tego gwardya narodowa i wojska liniowe podały wzajem przyjacielską rękę. PP. Thiers i Odillon-Barrot zostali ogłoszeni Ministrami. Sam Odillon-Barrot jeździł konno aż do bramy St. Denis, wzywając mieszkańców, aby się uspokoiili. Mimo to, około godziny 10, uformowały się tłumy robotników, wołając: „Na Tuillery!“ — Kolumny, składające się każda z 1,000 ludzi, zbliżyły się ku zamkowi, i około południa wszczęła się tam bitwa. Gwardya narodowa połączyła się z ludem. Pierwsze kolumny zostały odparte; za trzeciem dopiero uderzeniem tłumy wdarły się do pałacu. Wiadomo już, że zamek został spustoszony, i że tenże los spotkał *Palais-Royal*. Tam atoli paradne tylko pokoje zostały zniszczone, lecz mieszkalne apartamenta nie tknięte.

— Wieczorem dnia 24 lutego, odczwa podpisana przez PP. Considere i Sobrier, delegowanych przez rząd tymczasowy do wydziału policyi, doniosła o mianowaniu P. Stefana Arago, Jeneralnym Dyrektorem poczt, a przytém, wzywając lud, aby nie składał oręża, obwieściła co następuje:

„Pierwszém zajęciem tymczasowego rządu było mianowanie tymczasowego gabinetu, składającego się z następujących osób: Dupont de l'Eure, Prezes Rady; Lamartine, Minister spraw zagranicznych; Ledru-Rollin, Minister spraw wewnętrznych; Cremieux, Minister sprawiedliwości; Jenerał Budeau, Minister wojny; Arago, Minister marynarki; Goudechaux (Izraelita), Minister skarbu; Bethmont, Minister handlu; Marie, Minister robót publicznych; Carnot, Minister publicznego oświecenia i wyznań.

Prócz tego, Jenerał Cavaignac, mianowany został Jeneralnym Gubernatorem Algierji, a P. Garnier-Pagés, Merem miasta Paryża. Inni Merowie pozostają do czasu na swoich miejscach, równie jak ich pomocnicy, pod tytułem okręgowych pomocników Merów.

— Rząd tymczasowy ogłasza, że Francya jest Rzecząpospolitą, i że cały naród ma być zwołany niezwłocznie dla utwierdzenia tego postanowienia, przyjętego przez rząd tymczasowy i lud Paryżki.

— Rząd tymczasowy postanowił: rozwiązać Izbę Deputowanych; zabronić zgromadzania się Izbie Parów, i zwołać Zgromadzenie Narodowe; skoro tylko wygotowana zostanie przez rząd nieodbitcie potrzebne urządzenia, względem porządku powszechnego głosowania przy wyborach wszystkich obywateli.

— Oto są inne jeszcze rozporządzenia, wydane wspólnie z poprzedzającymi przez rząd tymczasowy: Prefektura policyi znajdować się ma odtąd pod rozporządzeniem Mera m. Paryża, i będzie reorganizowana pod innym nazwaniem. Obrona m. Paryża gwardya municypalna zostaje rozwiązana. Obrona m. Paryża powierza się gwardyi narodowej, pod dowództwem P. Courtais, mianowanego Głównodowodzącym Paryżką gwardyę narodową.

— *Journal des Débats* i *Siècle* donoszą, że d. 24, po zamknięciu posiedzenia Izby, gdy wybrani na nię człon-

менного правительства отправились в ратушу, чтобы положить основание своему составу, многие депутаты, в том числе Гг. Одиллонъ Барро, Ветмонъ, Мори, Карно и Удино, собрались в домъ министерства внутреннихъ дѣлъ, гдѣ было обсуждено учрежденіе временнаго правительства. Генералъ Ламорисьеръ прибылъ слегка-раненный, потому-что ему нанесены штыкомъ два удара, въ плечо и грудь; лошадь подъ нимъ убита въ улицѣ Ришелье.

— Г. Ламартичъ занимается составленіемъ манифеста ко всемъ европейскимъ государствамъ. Пишутъ, что онъ написалъ уже оду на нынѣшнее событіе.

— На биржѣ прибыто объявленіе, что съ 25 числа почты отправляются правильнымъ образомъ. Французскій банкъ платитъ по-прежнему и открытъ; въ 12 часовъ, 25 числа, уже было выплачено по билетамъ 600,000 фр.

26 Февраля.

Journal des Débats, какъ извѣстно, органъ прежняго правительства и преимущественно министерства Гизо, объявляетъ, что онъ всегда защищалъ общественный порядокъ, и что будетъ продолжать эту защиту. Среди нынѣшнихъ испытаній, благомыслящіе граждане должны содѣйствовать тому правительству, которое даруетъ Франціи порядокъ и миръ! — Засимъ начинаются распоряженія новаго правительства.

— Въ Мониторѣ напечатана прокламація временнаго правительства, извѣщающая о своемъ составѣ. За тѣмъ слѣдуетъ воззваніе къ національной гвардіи, въ составъ которой поступаютъ все граждане, и наконецъ прокламація къ арміи.

— Окончательный составъ временнаго правительства, по сообщенію Монитора, есть слѣдующій: Гг. Дюпонъ де-Лэръ, Ламартичъ, Араго, Кремье, Ледрю-Ролленъ, Гарни-Паже, Мари; Секретари: Гг. Арманъ Марра, Люи Бланъ, Фердинандъ Флаконтъ и Альбертъ. Въ извѣщеніяхъ правительства отъ 25 числа, эти секретари подписались въ качествѣ членовъ правительства. Поименованные выше министры: военный, финансовъ, торговли и просвѣщенія, не входятъ въ составъ правительства.

— Генералъ Бедо отказался отъ поста военного министра, и на его мѣсто назначенъ генералъ Сюбервикъ. Генералъ Бедо получилъ постъ начальника 1-й военной дивизіи.

— Временное правительство назначило адмирала Бодена главнокомандующимъ тулонскою эскадрою: онъ отправился на свой постъ. Въ то же время, военный министръ, по приглашенію временнаго правительства, послалъ въ Тулонъ приказаніе принять мѣры къ бдительному надзору надъ Абд-эль-Кадеромъ и смѣнить офицера, которому до-сихъ-поръ былъ ввѣренъ этотъ надзоръ.

— Генералъ Дювивье принялъ начальство надъ подвижною національною гвардіей, которую поручено ему сформировать.

— Говорятъ, что послѣднія происшествія такъ сильно подѣйствовали на г-на Тьера, что онъ помѣшался въ разсудкѣ.

Послѣднія извѣстія, полученныя по телеграфу, доходятъ до 28 Февраля. Вся Франція приняла республику, которая наканунѣ того числа была торжественно установлена. Иеронимъ, принцъ Лудовикъ Наполеонъ и генералъ Бюжо присоединились къ ней. Дипломатическій корпусъ собрался и хочетъ оставаться въ Парижѣ до полученія дальнѣйшихъ приказаній. Герцогъ Монпансиерскій въ Англіи, равно какъ и герцогиня Орлеанская, съ дѣтьми. О прибытіи въ Англію герцога Немурскаго узнали ранѣе. Гг. Гизо и Дюшатель, какъ говорятъ, вышли въ море изъ Булони.

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 19 Февраля.

Пренія по биллю на счетъ вачатія сношеній съ Римомъ были одушевлены многочисленнымъ собраніемъ лордовъ; замѣтили также много знатныхъ дамъ на галереяхъ. Министръ, внесшій билль сей въ верхнюю палату, лордъ Лансдоунъ, убѣждалъ въ томъ, что Англія не можетъ не имѣть сношеній съ римскимъ дворомъ, тѣмъ болѣе, что она постоянно поддерживала оныя, только не прямо и не открыто, а косвенными путями. При этомъ возразили, что Папа не признаетъ Королевы Великобританскаго государынею; противъ сего министръ привелъ письмо Папы, къ

ковие тымчасового рządu udali się do ratusza, aby ułożyć zasady swego istnienia, wielu Deputowanych, a między nimi PP. *Odillon-Barrot, Bethmont, Mory, Carnot i Oudinot*, zgromadzili się w pałacu Ministerstwa spraw wewnętrznych, gdzie naradzali się także względem ustanowienia tymczasowego rządu. Jenerał Lamoricière przybył tamże lekko raniony; ugodzony bowiem został dwa razy bagnetem w plecy i w piersi; zabito także pod nim konia na ulicy *Richelieu*.

— P. Lamartine zajmuje się ułożeniem manifestu do wszystkich mocarstw Europejskich. Mówią, że napisał już ode, z powodu obecnych wypadków.

— Na giełdzie przybito ogłoszenie, że d. 25 poczty będą wysłane zwyczajnym sposobem. Bank francuzki został otwarty i rozpoczął swoje wypłaty. O południu, d. 25, wypłacono już było za biletami 600,000 fr.

Dnia 26 lutego.

Journal des Débats, organ, jak wiadomo, przeszłego ministerium Guizota, objawia dziś, że jak zawsze stawał w obronie publicznego porządku, tak i nadal teje obrony nie zaprzestanie. W obecnym bowiem przesileniu, obowiązkiem dobre myślących obywateli jest, wspierać każdy rząd, który może zapewnić Francyi porządek i pokój. Dalej następują rozporządzenia nowego rządu.

— *Monitor* ogłasza odezwę tymczasowego rządu, wyjaśniająca skład jego obecny. Po niej następuje odezwa do gwardyi narodowej, do składu której, mają należeć wszyscy obywatele, — i nakoniec odezwa do wojska.

— Ostateczny skład Rządu tymczasowego, podług ogłoszenia *Monitora*, jest następujący: PP. *Dupont de l' Eure, Lamartine, Arago, Creimeux, Ledru-Rollin, Garnier Pagés, Marie*. Sekretarzami są: PP. *Armand Marrast, Louis Blanc, Ferdinand Flocon i Albert*. W ogłoszeniach Rządu z d. 25, Sekretarze ci, podpisani są jako członkowie Rządu. Wymienieni wyżej Ministrowie: wojny, skarbu, handlu i oświecenia, nie należą do składu Rządu.

— Jenerał Bedeau nie przyjął ministerstwa wojny. W miejsce jego mianowany Jenerał Subervie. Jenerał Bedeau otrzymał miejsce dowódcy 1-jej dywizyi wojennej.

— Rząd tymczasowy mianował Admirała Baudin głównym dowódcą eskadry Tulońskiej, Admirał udał się już na swoje miejsce. W tymże czasie, Minister wojny, na wezwanie rządu tymczasowego, posłał do Tulonu rozkaz, względem haecznego ezuwania nad Abd-el-Kadarem, i zalecił zmienić oficera, który dotychczas miał nad nim dozór.

— Jenerał Duvivier przyjął dowództwo nad ruchomą gwardyją narodową, którą mu polecono utworzyć.

— Mówią, że ostatnie wypadki, wywarły tak silny wpływ na P. Thiers, iż się boją, aby nie dostał pomieszczenia umysłu.

Ostatnie telegraficzne wiadomości, otrzymane w Berlinie, dochodzą do d. 23 lutego. Cała Francya uznała Rzeczpospolitą, która dnia 27 uroczystie ogłoszoną została. Hieronimi Bonaparte, Xiążę Ludyk Napoleon i Jenerał Bugeaud, przyłączyli się do niej. Członkowie Ciąła Dyplomatycznego zostają w Paryżu, aż do otrzymania nowych od swych Dworów instrukcyi. Xiążę Montpensier, oraz Xiążna Orleńska z dziećmi, znajdują się w Londynie. Xiążę Nemours przybył tamże jeszcze pierwiej. PP. Guizot i Duchatel wsiedli, jak mówią, na okręt w Bolonii (*Boulogne*).

A N G L I A.

Londyn, 19 lutego

Rozprawy nad bilem o zawiązaniu stosunków z Rzymem, były ożywione licznym zgromadzeniem Lordów; uważano też wiele znakomitych dam na galeryach. Głównym argumentem Ministra, który wniósł bil do Izby Wyższej, (Lorda Lansdowne), jest to, że Anglia nie może nie mieć stosunków z dworem Rzymskim, i w rzeczy samej ciągle je utrzymuje, tylko nie wprost i nie otwarcie, ale ubocznymi drogami. Zarzucają, że Papież nie uznaje Królowej jako Monarchini Wielkiej Brytanii; przeciw temu Minister przytacza list Papieżki, wniuszający Jerzemu IV wstąpienia na tron. Jakoż Król pospieszył odpowiedzieć

Георгу IV въ которомъ онъ привѣтствуетъ его съ возшестьемъ на престолъ. Король тотчасъ послалъ ответственное письмо къ Папѣ. Одинъ изъ коронныхъ совѣтниковъ, правда, утѣшилъ было Короля, представивъ, что отправленіемъ письма къ Папѣ, онъ лишился всѣхъ правъ на престолъ; отправленъ былъ курьеръ за королевскимъ письмомъ, но курьеръ опоздалъ и письмо было получено Папою. До почтенный маркизъ объявилъ въ заключеніе, что давно уже пора освободиться отъ предразсудка, который только затрудляетъ ходъ дѣлъ и прямо составляетъ оптическій обманъ. Герцогъ Нюкестльскій и винчестерскій епископъ противились биллю; напротивъ Сень-Давидскій епископъ поддерживалъ его, преимущественно потому, что онъ доставитъ правительству возможность дѣйствовать честно и явно, тогда какъ оно нынѣ вынуждено было прибѣгать къ разнымъ хитростямъ. При томъ епископъ хвалилъ теперешняго Папу, какъ мужа соединяющаго въ себѣ высокій гений съ духомъ христіанскимъ. Въ рѣчахъ другихъ лордовъ противящихся биллю, вмѣстѣ съ признаніемъ необходимости реформы сношеній съ Римомъ, обнаруживалось опасеніе, чтобы вмѣстѣ съ этою реформою не водворились въ Англіи Іезуиты. Вчера, 18-го числа, билль сей поступилъ въ комитетъ верхней палаты, гдѣ графъ Эглингтонъ предложилъ къ министерской редакціи поправку, опредѣляющую, что римскій дворъ не будетъ назначать въ Англію, въ качествѣ дипломатическаго чиновника, ни одного лица духовнаго сана или члена какого либо религіознаго общества. Эта поправка, не смотря на сопротивленіе министровъ и герцога Веллингтона, принята была большинствомъ 67 голосовъ противъ 64. При чемъ принята поправка герцога Веллингтона, на основаніи которой, въ этомъ биллѣ Папѣ не будетъ присвоенъ титулъ верховнаго первосвященника (*Sovereign Pontiff*), но Государя церковной области (*Sovereign of the Roman state*).

— Со всѣхъ сторонъ получаютъ донесенія о ропотѣ, вызванномъ новыми министерскими проектами относительно улучшенія состоянія страны посредствомъ усиленія налога съ доходовъ. Какъ въ биржѣ такъ и парламентъ господствуетъ тоже неудовольствіе, но никто не въ состояніи придумать лучшей мѣры. Лордъ Россель весьма ясно показалъ дефицитъ въ доходахъ и необходимость предложеннаго усиленія издержекъ; онъ изложилъ вмѣстѣ съ этимъ количество суммъ, которую такимъ образомъ предстоитъ собрать странѣ. Англичанинъ не навидитъ тайны, и почитаетъ себя въ половину удовлетвореннымъ, если ему все извѣстно.

— Въ газ. *Dayly-News* сообщаютъ, что сэръ Робертъ Пиль рѣшительно отказался отъ управленія отдѣломъ консервативной партіи; это произошло въ собраніи его друзей, случившемся въ минувшую Субботу, на которомъ совѣщались относительно дальнѣйшаго парламентскаго образа дѣйствія.

— Королева утвердила д-ра Зумнера въ званіи архіепископа Кентерборійскаго.

— Комитетъ, занимающійся, съ согласія правительства, учрежденіемъ въ англійскихъ колоніяхъ епископствъ, опредѣлилъ основать епископства: въ Сьерра-Леонѣ, въ западной Австраліи, на островѣ св. Маврикія и въ землѣ Руперта. Однако прежде всего имѣеть быть открыто епископство въ Гонгъ-Конгѣ. — Сингапурская торговая палата препроводила къ лорду Пальмерстону и въ парламентъ записку, жалующься на стѣсненія, которымъ голандскія власти подвергаютъ англійскую торговлю.

— Гг. Бреттъ получили отъ англійскаго и французскаго правительства привилегію на устройство электрическаго телеграфа чрезъ Па-де-Кале, между Дувромъ и Кале. На твердой землѣ дѣлали уже опыты на пространствѣ 146 англійскихъ миль; сообщеніе извѣстій посредствомъ телеграфовъ сего рода производится съ такою же быстротою на этомъ пространствѣ, какъ и на разстояніи нѣсколькихъ футовъ. Разстояніе Дувра отъ Кале не заключаетъ и половины сего пространства. Есть однако нѣкоторые лица, сомнѣвающіяся въ возможности осуществленія сего предпріятія. Въ Соединенныхъ Штатахъ находится самая длинная линія электрическихъ телеграфовъ, коими соединены города: Вашингтонъ, Балтиморъ, Филадельфія, Нью-Йоркъ, Бостонъ, Буфало, Питсбургъ, Цинцинати, Луивиль и Сень-Луи. Линія сія, отъ одного конца до другаго имѣеть 4,028 англійскихъ миль и передаетъ извѣстія въ нѣсколько минутъ.

Папѣ. Впрядь потѣмъ одинъ изъ Радцѣвъ Короны застрашилъ былъ Крѣла, выставявъ му, изъ чрезъ написание listu do Папѣа позбавилъ сѣ wszelkikh правъ do Короны; послано погонъ за listem krѣlewskim, ale погонъ spoźniła сѣ i Папѣа odebralъ pismo. Szlachetny Magrabria koñczy o-świadczeniem, izъ dawno już jest pora otrząsnąć сѣ zъ prze-sądu, który tylko utrudnia biegъ interessѣw i jest prostemъ złudzeniem optycznymъ. Xiążę Newcastle i Biskup Winchester opierali сѣ bilowi; przeciwnie Biskup Saint-David obstawalъ za nim, mianowicie dla tego, izъ da rządowi możność działania uczciwie i jawnie, kiedy ten zmuszony jest dzisiaj puszczać сѣ na rozmaite wybiegi. Biskup oddawalъ przytѣm winny hold dzisiejszemu Папѣа, jako łączacemu w sobie wzniósłы geniusz, wespół zъ prawdziwymъ duchemъ chrześciańskimъ. Wъ mowachъ innychъ Lordѣwъ przeciwnychъ bilowi, obokъ uznania potrzeby reformy stosunkѣw zъ Rzymemъ, przebijała сѣ obawa, izъby wrazъ zъ tą reformą Jezuici nie zawitali do Anglii. Wczoraj, d. 18, bilъ ten przeszedł do Komitetu Izby Wyższej, gdzie Hr. Eglintonъ podalъ do redakcyi Ministerjalnej poprawę, stanowiącą, izъ dwѣr Rzymski nie będzie mógłъ przysłać do Anglii, wъ charakterze dyplomatycznymъ, żadnego duchownego ani członka żadnej korporacyi religijnej. Poprawa ta, mimo oporu Ministrѣw i Xięcia Wellingtona, została przyjeta 67 głosami przeciwъ 64. Przyjeto takъже poprawkę Xięcia Wellingtona, według której Папѣа nie będzie nadawany wъ билу tytułъ „Najwyższego Kapłana“ (Sovereign Pontiff), ale tylko „Monarchy Państwa Rzymskiego“ (Sovereign of the Roman States).

— Ze wszystkichъ stronъ słyсhacъ narzekania na nowe projekta Ministrѣw, we względzie polepszenia stanu kraju przezъ podwyższenie p datekъ odъ dochodѣw. Takъ na giełdzie jakъ wъ Parlamencie to samo panuje niezadowolenie, ale niktъ nie jestъ wъ stanie lepszego wymyślicъ środka. Lordъ Russellъ wyłozylъ bardzo jasnie deficitъ wъ dochodachъ, a potrzebę zamierzonego powiększenia wydatkѣw; wymieniłъ zarazemъ wysokośćъ ofiary, jaka przezъ to na krajъ włożona być musi. Anglikъ nienawidzi tajemnicy, i czuje сѣ na półъ zaspokojonymъ, kiedy wie wszystko.

— Według dz. *Dayly-News*, Sir Robert Peelъ złożyłъ formalnie kierunekъ reprezentowanego dotychczasъ przezъ siebie oddziału stronnictwa konserwacyjnego, a to na odbytemъ przeszłej Soboty zgromadzeniu przyjaciѣłъ swoich, na którymъ naradzano сѣ nadъ parlamentarskimъ sposobemъ postępowania na przyszłość.

— Krѣlowa potwierdziła wybórъ Doktora Sumnera na Arcybiskupa Kanterbury.

— Komitetъ zajmujący сѣ, wъ porozumieniu zъ rządemъ, zakładami Biskupstwъ po koloniachъ angielskichъ, przedsięwziąłъ fundować Biskupstwa wъ Sierra Leone, wъ zachodniej Australii, na wyspie św. Maurycego i wъ kraju Ruperta. Przedъ innemi jednakъ ma być fundowane Biskupstwo wъ Hong-Kong. Izba handlowa wъ Singapore przesłała memoriałъ do Lorda Palmerstona i do Parlamentu, żalącъ сѣ na pokrzywdzenia, jakichъ doznaje handelъ angielski ze strony władzъ holenderskich.

— Panowie Brettъ uzyskali odъ rządѣwъ angielskiego i francuzkiego patentъ na założenie elektrycznego telegrafu przezъ ciąsninę Pas-de-Calais, między Dover i Calais. Udzielanie wiadomości przezъ telegrafъ ma сѣ uskutecznić zъ równą pewnością i szybkością, jakъ wъ odległości tylko kilku krokѣw. Na lądzie robiono jużъ doświadczenia na długości 146 milъ angielskichъ. Odległośćъ Dowru odъ Calais nie jestъ ani półъ takъ wielką. Są jednakъ osoby, które wątpią o możliwości wykonania tego przedsięwzięcia. Dotychczasъ Stany-Zjednoczone posiadają najdłuższą liniją telegrafu elektrycznego, który połączy między sobąъ miasta: Washington, Baltimore, Filadelfią, New-York, Boston, Buffalo, Pittsburg, Cincinnati, Louisville i St. Louis; ciągnie сѣ 4,028 milъ angielskichъ, i zъ jednego końca na drugi wъ kilku minutachъ przynosi wiadomość.

— Въ газетѣ *M. Chronicle* сообщаютъ новости съ мыса Доброй Надежды, простирающіяся по 4-е Декабрю. Туда прибылъ уже новый губернаторъ, сэръ Гарри Смитъ, присутствіе коего подаетъ надежду на скорое окончаніе войны съ Кафрами.

— Въ журналѣ *Hong-Kong Register* отъ 29-го Декабря, пишутъ объ умерщвленіи, 5 числа тогоже мѣсяца, близъ Кантона, шестерыхъ англійскихъ подданныхъ. По полученіи о томъ извѣстія, сэръ Джонъ Девисъ отправился изъ Гонгъ-Конга съ двумя кораблями въ Кантонъ, чтобы потребовать удовлетворенія. Въ слѣдствіе сего казнены были въ виду англійскихъ войскъ четыре преступника, изобличенные въ этомъ убійствѣ; послѣ чего сэръ Джонъ Девисъ объявилъ, что пока мѣсть, то есть до полученія предписанія изъ Англии, онъ будетъ довольствоваться этимъ удовлетвореніемъ. Въ одномъ частномъ письмѣ изъ Кантона пишутъ о враждебномъ расположеніи Китайцевъ къ Англичанамъ, утверждая, что казнены четыре Китайца, будто бы, уже приговорены были къ этой казни за прежнія преступленія.

— На разныхъ Остѣ-Индскихъ верфяхъ, — сообщаютъ въ одной изъ газетъ, — усердно занимаются постройкою плоскодонныхъ судовъ; цѣль сего предпріятія состоитъ, какъ слышно, въ томъ, чтобы въ случаѣ, если бы снова нарушенъ былъ миръ съ Китаемъ, имѣть возможность пробраться желтою рѣкою Гоангъ-го, или же прямо текущею рѣкою Паи го, въ Пекинъ, и тамъ императору, въ собственной его столицѣ, предложить условія мира.

ШВЕЦІЯ И НОРВЕГІЯ. Христианія, 11 Февраля.

Третьяго дня государственный намѣстникъ открылъ засѣданіе 12 обыкновеннаго Штортинга (сейма) королевскою рѣчью, въ коей монархъ изъявляя сожалѣніе, что лично не можетъ открыть сеймъ, привѣтствуетъ представителей, жалѣетъ что донинѣ не могъ еще, вмѣстѣ съ Королевою, короноваться въ Норвегій, но надѣется, что нынѣ лѣтомъ совершить сіе коронованіе; далѣе сообщаетъ о дружественныхъ сношеніяхъ со всеми державами и изъявляетъ свое упованіе на сеймъ относительно правительственныхъ проектовъ и т. п.

ИТАЛІЯ.

Туринъ, 20 Февраля.

Сардинскій Король, 18 Февраля издалъ постановленіе относительно политической эманципаціи протестантовъ въ сардинскомъ государствѣ. Въ газ. *Opinione* желаютъ, чтобы послѣдовала и эманципація Евреевъ.

— Здѣсь открыта подписка на 2 миліона, для сооруженія національнаго памятника въ честь Короля Алберта.

— Сардинская армія состоитъ изъ 60,000 человекъ.

— Изъ Монако сообщаютъ, что тамошній герцогъ Флорестанъ II, обѣщавъ уже даровать своей странѣ представительную хартію, по образцу сардинской.

Модена, 15 Февраля.

Моденскій герцогъ, съ согласія Австріи, положилъ усилить свои войска до 4,000 чел. Равномѣрно усиливаетъ также составъ арміи и въ Пармѣ.

— Англійскій адмиралъ Паркеръ, предписалъ части своего флота, на Средиземномъ морѣ, крейсировать между Триестомъ и Анконою.

Неаполь, 12 Февраля.

По извѣстіямъ изъ Сициліи, форты Мессины и спракузская цитадель еще находились въ рукахъ королевскихъ войскъ, хотя Мессина была окружена отовсюду и хотя готовились стрѣлять въ форты съ высотъ Автеннамарской-горы. Сициліяцы дѣйствовали противъ Мессины съ одной стороны отъ Катаніи, съ другой отъ Миллаццо. Всѣ повиновались палермскому генеральному комитету. Генералъ Нунцианте, въ слѣдствіе безпокойствъ, обнаружившихся въ Реджіо, долженъ былъ опять отправиться въ Калабрию. Изъ Неаполя, вечеромъ 7 Февраля, Его Величество Король отправилъ въ Палермо три парохода, съ парламентаріями, и даже приказалъ этимъ судамъ, миновавъ Капри, тотчасъ выкинуть палермскій флагъ.

— Сегодня прибылъ сюда французскій посланникъ Бюссіеръ.

— *Dz. M. Chronicle* zawiera nowiny z przyładka Dobręj Nadziei aż do d. 4 grudnia. Donoszą one o przybyciu tu Sir Harry Smith, nowego Gubernatora, którego obecność każe się spodziewać prędkiego ukończenia wojny przeciw Kafrom.

— Dziennik *Hong-Kong-Register* z 29-go grudnia, zawiera długie sprawozdanie o zamordowaniu w d. 5-m grudnia sześciu Anglików, w pobliżu Kantonu. Po nadejściu wiadomości o tém do Hong-Kong, udał się do Kantonu, z dwoma okrętami, Sir John Davis, dla żądania zadosyćuczynienia. W skutek tego, czterej mordercy, w obec wojsk angielskich, śmiercią ukarani zostali, a Sir John Davis oświadczył, iż nateraz, to jest, do nadejścia w tym przedmiocie rozkazów z Anglii poprzestaje na danem zadosyćuczynieniu — List prywatny z Kantonu donosi również o nieprzyjaznem usposobieniu ludności Chińskiej względem Anglików, utrzymując, że czterej ukarani Chińczycy, byli to tylko zbrodniarze, poprzednio już za coś innego na karę śmierci skazani.

— Na różnych warsztatach w Indjach Wschodnich, donosi jeden z dzienników, zajmują się gorliwie budowaniem statków z płytkimi dnami. Zamiarem ich, jak słyhać, jest, jeżeliby znowu przyszło do zerwania pokoju z Chinami, przedrzeć się żółtą rzeką, Hoangho, albo też prosto idącą rzeką, Pai-ho, do Pekinu, i poddyktować Cesarzowi warunki pokoju w jego rezydencyi.

ШВЕЦІЯ И НОРВЕГІЯ. Христианія, 11 лутега.

Онегдаж Намістникъ Крѣлевскій загаіѣ ту посіедзеніе 12-го звычайнаго Storthingu (Сејму) мовѣ Крѣлевскѣ, въ которѣй Монарха уболеваячъ, ізъ самъ особіе Storthingu загаіѣ не може, поздравля Reprezentantów; заіује, же језеце догадъ не моглъ сѣ wraz зъ Крѣловѣ въ Норвегіи короновачъ, але сподзiewа сѣ, же tego lata koronacyi тѣј dopełni. Далѣј donosi o przyjacielskich stosunkach ze wszystkimi mocarstwami, i pokłada ufność we współdziałaniu Storthingu we względzie projektów rządowych, i t. p.

ВѢОСНІ.

Туринъ, 20 лутега.

Крѣл Сардынскій wydaѣ d. 18 лутега декретъ, względem politycznej emancypacyi protestantów w Państwie Sardynskiem. *Dz. Opinione* pragnie, aby i emancypacya Żydów wkrótce nastąpiła.

— Otworzono tu subskrypcyę do wysokości 2 mil. fr. dla wystawienia Królowi Albertowi pomnika narodowego.

— Wojsko Sardynskie liczy 60,000 ludzi.

— Z Monaco donoszą, iż tamieczny Xiążę, Florestan II, obiecał już nadać swemu krajowi ustawę Reprezentacyjną, na wzór Sardynskięj.

Modena, 15 лутега.

Xiążę Modencki, w porozumieniu z Austryją, zalecił powiększenie swego wojska do 4,000 ludzi. Także w Parmie postanowiono powiększyć siły zbrojne.

— Angielski Admirał Parker, rozkazał części floty swojej na morzu Śródziemném, krążyć pomiędzy Tryestem a Ankoną.

Neapol, 14 лутега.

Podług wiadomości z Sycylii, warownie Messyny i cytadella Syrakuzaska језеце zostawały w ręku wojska Kрѣlewskiego, chociaжъ Messyna језеце была opasana przez rokoszan, i chociaжъ gotowano сѣ strzelać do twierdzy z wysokości góry Autennamor. Sycylianе działali przeciwko Messynie z једнѣј strony od Katanii, z drugieј od Milazzo. Wszyscy słuchali rozkazów Palermitańskie-go Jeneralnego Komitetu. Jenerał Nunciante, w skutek zaburzeń, które сѣ okazały w Reggio, musiał znowu udać сѣ do Kalabrii. Z Neapolu, wieczoremъ d. 7 лутега, Jego Kr. Mość wysłał do Palerмо trzy parostatki z парламентарjami, rozkazawszy im, aby skoro miną Kapri, wywiesiły natychmiast flagę Palermitańską.

— Dziś przybył tu Poseł francuzki, de Bussières.

— Присяга войскъ имѣть происходить на будущей недѣль, съ большою торжественностію, на марсовомъ полѣ.

— Лордъ Минто отправится сегодня въ Сицилію, для принятія посредничества въ дѣль сего острова.

— Изъ Палермо сообщаютъ, что тамъ англійскихъ офицеровъ повсемѣстно привѣтствуютъ радостными восклицаніями.

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 7 Февраля.

Генераль Эспартеро выѣхалъ третьяго дня изъ Мадрита. Говорятъ, что къ этому побудили его дѣйствія его противниковъ, кои рѣшительно заставили молчать прогрессистовъ, отдававшихъ ему ненадлежащія почести, оскорбительныя для правительства.

— Не смотря на увѣренія каталонскаго генераль-капитана, будто бы тамошнее карлистское возстаніе совершенно уже подавлено, здѣсь постоянно получаютъ извѣстія о появленіи многочисленныхъ карлистскихъ отрядовъ въ сѣверныхъ окрестностяхъ каталоніи, которые нападали на мѣстечки, требуютъ выдачи казенныхъ денегъ.

— Въ министерскихъ газетахъ подтверждаютъ извѣстіе объ обнаруженіи весьма распространеннаго заговора въ Мурціи. Въ числѣ арестованныхъ лицъ находится также Оригуельскій епископъ, который прежде принадлежалъ къ карлистской партіи, и только за полгода предъ симъ возвратился изъ изгнана въ своего епархію. Въ квартирахъ арестованныхъ нашли важныя бумаги, оружіе мундиры и другіе разнаго рода припасы.

— Каталонскій генераль-капитанъ велѣлъ въ издаваемыхъ тамъ газетахъ помѣщать извѣстія о состояніи карлистскаго возстанія исключительно лишь тѣ, которые будутъ доставляемы имъ самимъ.

Е Г И П Е Т Ъ.

Въ письмѣ изъ Каира отъ 27 Января сообщаютъ, что Мегмед-Али боленъ до такой степени, что велѣлъ своимъ врачамъ неоставлять его ни на минуту. Извѣстія, полученныя по телеграфу изъ Александріи, заставляютъ опасаться на счетъ его выздоровленія.

— Въ письмѣ изъ Александріи отъ 20-го Января, напечатанномъ въ *Times*, сообщаютъ: „Знаменитый Іезуитъ Патеръ Рылло, недавно умерщвленъ въ Нубіи. Онъ былъ прежде префектомъ Пропаганды въ Римѣ; въ послѣдствіи поселился между христіанскими племенами въ Ливанѣ и имѣлъ тамъ большое вліяніе. Въ минувшемъ году прибылъ снѣ въ Египетъ, откуда, съ шестью другими духовными лицами, отправился въ Нубію, для обращенія въ христіанство тамошнихъ жителей. Оттуда хотѣли они отправиться въ дальнѣйшій путь въ Абиссинію, но на нихъ напали и умертвили туземцы, жадность коихъ возбуждена была багажемъ, слѣдовавшимъ за ними священниками.

— Извѣстія изъ Сиріи простираются по 16-е Декабря. Ожидаемый въ Сиріи представитель Папы, имѣетъ быть посредникомъ между Султаномъ и его подданными по дѣламъ католическаго вѣроисповѣданія. Это нанесетъ чувствительный ударъ французскому вліянію въ Сиріи, такъ какъ донинѣ Франція считалась единственнымъ покровителемъ католическихъ христіанъ на востоцѣ.

К И Т А Й.

По извѣстіямъ изъ Китая, полученнымъ чрезъ восточную Индію, въ Пекинѣ не считаютъ очень важными смятенія, происшедшія недавно въ Китаѣ. Кажется, что правительственныя войска были вытѣснены изъ Татаріи мѣстными племенами. Смятеніе произошло преимущественно въ западныхъ приграничныхъ провинціяхъ. Главнѣйшій начальникъ императорскихъ войскъ въ чехнерской провинціи, состоитъ въ числѣ убитыхъ; непріятельскія войска овладѣли военною дорогою, ведущею изъ сей провинціи въ Туркестанъ.

— Въ бомбейской *Gentlemen's Gazette* представляютъ печальную картину критическаго состоянія Персіи. Внутри распространяется мятежь, тогда какъ Туркменскіе начальники безпокоятъ и производятъ нападенія на персидскія владѣнія; войска ша-

— Присяга войска ма сѣ odbyć w przyszłym tygodniu, z wielką uroczystością, na polu Marsowem.

— Lord Minto ma dopiero dziś odpłynąć do Sycylii, dla pośredniczenia w sprawie tej wyspy.

— Donoszą z Palermo, że oficerowie angielscy witani tam są wszędzie radośnemi okrzykami.

Н И С З П А Н І Я.

Мадридъ, 7 Іютего.

Генералъ Эспартеро опустилъ завечоръ Мадридъ; мѣняя, же до tego kroku skłoniła go silna opozycja jego przeciwników, którzy stanowczym postępowaniem przymusili do milezenia progressistów, oddających mu nienależne i ubliżające rządowi hołdy.

— Pomimo zapewnień Jeneralnego Kapitana Katalonii, że tameczne powstanie Karlistowskie zupełnie już przytłumione zostało, nadechodzą tu ciągle doniesienia o ukazywaniu się licznych oddziałów Karlistowskich w północnych okolicach Katalonii, które napadając na pomniejsze miasteczka, każą sobie rządowe pieniądze wydawać.

— Ministeryalne dzienniki potwierdzają wiadomość o odkryciu bardzo rozgałęzionego spisku w Murcyi. Pomiędzy aresztowanymi osobami znajduje się także Biskup z Orihuela, który dawniej należał do stronnictwa Karlistowskiego i dopiero przed pół rokiem powrócił z wygnania do swjej dyecezyi. W mieszkaniach uwięzionych znaleziono ważne papiery, broń, mundury i inne wszelkiego rodzaju zapasy.

— Jeneralny Kapitan Katalonii zakazał wychodzącym tam gazetom, umieszczać innych wiadomości o powstaniu Karlistowskiem, prócz tych, które on sam udzielać im będzie.

Е Г И П Т.

W korespondencyi z Kairu, pod d. 27 stycznia, czytamy, że Mehmed-Ali jest bardzo chory, tak, że rozkazał swym lekarzom, aby go i na chwilę nie odstępowali. Doniesienia otrzymane drogą telegraficzną z Alexandryi, mało czynią nadziei jego wyzdrowienia.

— W korespondencyi gazety *Times*, datowanej z Alexandryi d. 20 stycznia, czytamy: „Sławny Jezuita, Ojciec Ryłło, został niedawno zamordowany w Nubii. Był on niegdyś Prefektem Propagandy w Rzymie; następnie zamieszkał między chrześcijańskimi pokoleniami w Libanach, i wielki na nie wpływ wywierał. Zeszłego lata przybył do Egiptu, żądając się z sześciu innymi zakonnikami do Nubii, dla nawracania tamecznych mieszkańców. Ztamąd chcieli w dalszą udać się podróż do Abissynii, ale zostali napadnięci i zamordowani przez krajowców, których chciwość podniecona została przez znaczne bagaże, jakie ciż duchowni prowadzili z sobą.

— Wiadomości z Syrii sięgają do dnia 16 grudnia. Spodziewany w Syrii Reprezentant Papieża, ma zostać w tym kraju pośrednikiem między Sułtanem i jego poddанными, w sprawach wyznania katolickiego. Będzie to wielki cios dla francuzkiej przewagi w Syrii, gdyż dotąd Francya uważała się jako jedyna opiekunka katolickich Chryścian na Wschodzie.

С И Н У.

Według nowin otrzymanych z Chin, przez Indyę Wschodnią, w Pekinie przywiązują wiele wagi do niespokojności wybuchłych niedawno w Zachodnich Chinach. Zdaje się, że войска rządowe wyparowane zostały z Tartaryi Chijskiej, przez miejscowe pokolenia, które są wzburzone. Wypadek ten miał miejsce mianowicie w zachodnich pogranicznych prowincjach. Naczelnym dowódcą войскъ Cesarскихъ w prowincyi Szechner, znajduje się pomiędzy zabitemi; nieprzyjaciel opanował drogę wojskową, prowadzącą z tej prowincyi do Turkestanu.

— Bombajska *Gentlemen's Gazette* maluje smutny obraz krytycznego położenia Persyi. Wewnątrz szerzy się powstanie, podczas gdy naczelnicy Turkomanii niepokoją i napadają na posiadłości Perskie. Wojska Szacha trwają w uporze, i nie chcą wyruszyć przeciw burzycielom, równie jak prze-

ха все еще упорствуют и не хотят выступить ни против возмутителей ни—туркменцев, до тех пор, пока не будет уплачено причитающееся им жалование. А так как финансы находятся в скудном положении, то шах не в состоянии удовлетворить сего требования. Говорить, чтобы выдти из столь затруднительного положения, шах намерен потребовать чужого пособия.

СЪВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.
Нью-Йоркъ, 15 Января.

Въ палатѣ представителей утверждено, 85 головами, противъ 81, весьма важное постановление: „что президентъ Соединенныхъ-Штатовъ началъ съ Мексикою войну несправедливую и безъ надобности.“

— Въ Вашингтонѣ учреждена слѣдственная коммиссія, которая имѣеть рассмотреть жалобу генерала Скотта противъ генерала Пилло и полковника Дункана. Та же коммиссія, или военный судъ, рассмотритъ обвиненія главнокомандующаго противъ ген. Ворта.

— Генераль Тайлоръ намеренъ выступить въ качествѣ кандидата въ президенты.

— Изъ западныхъ провинцій получены неблагоприятныя извѣстія; всѣ рѣки, впадающія въ Миссисипи, разлились; тысячи семействъ лишены приюта; города залиты водою и множество народа лишилось жизни. Вдоль всей рѣки Огюо раздается общій вопль; причиненные симъ наводненіемъ убытки огромны. Въ Чинчинати открыты церкви для приюта бѣдныхъ, кои не могутъ найти другаго убѣжища.

— Извѣстія съ театра войны въ Мексикѣ нисколько не обѣщаютъ мира. Сантана сталъ въ чель движенія, направленнаго противъ конгресса, въ Керетарѣ, и 22 Ноября отправился въ Тегуакену, чтобы въ Оахакѣ принять начальство надъ корпусомъ въ 16,000 челов. Главный начальникъ войскъ со стороны конгресса, Бустаменте, стоитъ съ отрядомъ въ 9,000 чел. въ Гванахуато. Новый президентъ Анайя при вступленіи въ свою должность произнесъ весьма умѣренную рѣчь. Многие члены оставили конгрессъ въ Керетарѣ, и едва ли состоится какое либо постановление. (Въ торговыхъ письмахъ, полученныхъ въ Лондонѣ съ послѣдней почтой изъ Мексики, сообщаютъ, что мексиканскій конгрессъ распущенъ; онъ неопредѣлилъ никакого рѣшительнаго постановленія на счетъ вопроса о мирѣ или войнѣ.

— Изъ Техаса сообщаютъ, что открылась кровопролитная война между могущественными индейскими племенами: Делаварцами и Камешовцами. Въ обѣихъ партіяхъ господствуетъ такое ожесточеніе, что опасаются, чтобы не вспыхнула общая война, къ которой могутъ присоединиться всѣ индійскія племена, находящіяся какъ въ Техасѣ такъ и Мексикѣ. Въ то же время бѣлые произвели схватку съ Камешанцами, ограбившими ихъ плантаціи. Кажется, что эта война произошла въ слѣдствіе защиты, доставленной Делаварцами бѣлымъ.

— Городомъ Мацатленъ, лежащимъ на западномъ берегу Америки, 11 Ноября овладѣли Американцы безъ выстрѣла; лишь только три американскіе военные корабли вошли въ гавань и высадили войска, Мексиканцы тотчасъ оставили городъ.

— Въ *Курьерѣ Соединенныхъ Штатовъ* отъ 18 Декабря полагаютъ, что Англія, принявъ подъ свой протекторіатъ индійское королевство Москитосовъ, объявляетъ отъ его имени претензію на мексиканскій городъ Санъ-Хуаръ-де-Никарагуа, которымъ хочетъ и овладѣть. По сему поводу какъ въ сей газетѣ такъ и въ прочихъ отзываются противъ Англіи съ грознымъ военнымъ тономъ.

— Народонаселеніе Северо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ, по официальнымъ источникамъ, составляетъ 28,700,000 чел., то есть, 300,000 чел. болѣе противъ прошедшаго года.

ciw Turkomanom, dopóki im żołd zaległy nie będzie zapłacony. Ponieważ zaś skarb jest próżny, Szach przeto nie jest w możności zadosyćuczynić temu żądaniu. Mówią, że aby wyjść z tak przykrego położenia, Szach chce wezwać obcej pomocy.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.
New-York, 15 stycznia.

W Izbie Reprezentantów przeszedł nader ważny wniosek; Izba bowiem, większością 85 głosów, przeciw 81, wyrzekła: „że Prezydent Stanów-Zjednoczonych, rozpoczął z Meksykiem wojnę niepotrzebną i sposobem nieprawnym.“

— W Washingtonie ustanowiono kommissyą śledzącą, która ma roztrząsnąć wniesione przez Jenerała Scott zażalenie przeciwko Jenerała Pillow i Półkownika Duncan. Taż sama kommissya, czyli właściwie sąd wojenny, ma rozpatrzyć uczynione zarzuty Jenerałowi Worth przez naczelnego wodza.

— Jenerał Taylor wystąpić zamysła jako kandydat do Prezydentury.

— Smutne są doniesienia z zachodnich prowincyi. Wszystkie rzeki wpadające do Missisipi wystąpiły z koryta; tysiące rodzin są bez przytulku; miasta stoją pod wodą, i niemało ludzi utraciło przytém życie. Wzdłuż całej rz. Ohio rozlega się głos narzekania. Straty w zabranych przez wodę majątkach są ogromne. W Cincinnati potwierzano kościoły na przytułek dla biednych, którzy innego schronienia znaleźć nie mogą.

— Wiadomości z widowni wojny w Meksyku nie zwiastują wcale pokoju. Santana stanął na czele poruszenia wymierzonego przeciw Kongressowi w Queretaro, i mówi, że ma pod swoim dowództwem około 16,000 ludzi. Naczelny dowódzca wojska ze strony Kongressu, Bustamante, stoi z 9,000 ludzi w Guanajuato. Nowy Prezydent Anaya objął swój urząd bardzo umiarkowaną mową. Wielu członków opuściło Kongress w Queretaro, i wątpić należy, czy przyjdzie do jakiej uchwały. (Listy handlowe, otrzymane w Londynie ostatnią pocztą z Meksyku, donoszą, że Kongress Meksykański rozwiązał się, bez przyjęcia jakiego bądź postanowienia względem kwestyi pokoju lub wojny).

— Nowiny z Texas donoszą, że wybuchła krwawa wojna między potężnymi pokoleniami Indyjskimi, pod nazwą *Delawarów* i *Kameszów*. W obudwóch stronach panuje taka zapalczywość, że obawiają się wybuchu powszechnej wojny, do której się przyłączą wszystkie pokolenia Indyjskie, tak w Texas jak i w kraju Meksykańskim zamieszkałe. W tymże czasie Biali spothiali się z Kameszami, którzy dopuścili się wielkich rabunków na osadach Białych. Zda się, że ta wojna wywołana została przez protekcyę, udzieloną Białym przez Delawarów.

— Miasto Mazatlan, leżące na zachodnim pobrzeżu Ameryki, zajęte zostało 11 listopada przez Amerykanów bez dobycia oręża. Skoro trzy tylko wojenne okręty amerykańskie zawinęły do portu i wojsko na ląd wysadziły, Meksykanie opuścili niezwłocznie miasto.

— W *Kurjerze Stanów-Zjednoczonych*, z d. 18 grudnia, utrzymują za rzecz pewną, iż Anglia, przyjąwszy pod swój protektorat królestwo Indyjskie Moskitów, rości w jego imieniu prawo do Meksykańskiego miasta St. Juan de Nicaragua, które zająć zamierza. Z tego powodu, tak *Kurjer*, jako i inne dzienniki amerykańskie, przybierają przeciw Anglii groźny ton wojenny.

— Ludność Stanów-Zjednoczonych północnej Ameryki wynosi, według urzędowych źródeł, 28,700,000 dusz, to jest 300,000 więcej niż w roku przeszłym.